

[Arbejdsministeren.]

Mit svar må derfor være benægtende, idet jeg i øvrigt skal henvise til de generelle skridt, som regeringen har taget for at lette erhvervslivets konkurrencevilkår.

Aage Frandsen (SF):

Ministeren sagde i sit svar, at man naturligvis måtte se med sympati på den slags bestræbelser på fra medarbejderside at sikre arbejdspladsen. Nu er det ikke nok med sympati, for det sikrer man ikke en arbejdsplads med.

Det andet er, at når det drejer sig om en virksomhed, som i øjeblikket kan være inde i en form for vanskelighed, så er det ikke nok at anlægge de snævre rentabilitetshensyn, som en bankvirksomhed naturligvis må anlægge, nemlig spørgsmålet om, hvorvidt virksomheden kan give en tilstrækkelig forrentning, en tilstrækkelig profit. Derfor kan det være naturligt ud fra et samfundshensyn, at man i en overgangsperiode, ligesom vi giver støtte til andre virksomheder inden for afgrænsede områder, f. eks. i øjeblikket til skibsværfterne, siger: denne virksomhed må sikres i en overgangsperiode. Det kunne netop være tilfældet, hvis man sikrede arbejdspladsen med samfundskapital, som medarbejderne naturligvis så må være ansvarlige for, og jeg har allerede i min begrundelse — og det kan jeg fuldstændig være enig med ministeren i — sagt, at det drejer sig om, at man fra medarbejdernes side er i stand til at fremlægge en produktionsplan.

Hvis ikke man er villig til fra samfundets side at sige til medarbejderne, at man er interesseret i at opretholde virksomheden, til trods for at virksomheden i en kort periode måske ikke giver den samme forrentning, som man i andre tilfælde forlanger, så mener jeg, at den sympati, ministeren gav udtryk for i starten, er en sympati, som intet indhold har.

Arbejdsministeren (Johan Philipsen):

Det nytter ikke i denne forbindelse og i forbindelse med dette spørgsmål at henvise til skibsværfterne, der er en speciel gruppe, som vi har støttet, og som lader sig afgrænse. Jeg nævnte i mit første svar for at imødekomme spørgeren, at afgrænsningsproblemerne er umulige at løse.

Så glæder det mig i øvrigt, at spørgeren fik sagt: en kapital, som medarbejderne er ansvarlige for. Det ligger bag min første del af svaret, at det er de lokale folk på stedet, pengeinstitutternes folk, der er vant til at gøre dette stykke arbejde, der på medarbejdernes vegne mest direkte og bedst er i stand til at levere et svar på, hvorvidt det er rigtigt, at de overtager virksomheden eller ej.

Aage Frandsen (SF):

Nu gik min konstatering af, at det var en kapital, som medarbejderne naturligvis skulle være ansvarlige for, ikke på det samme, som ministeren tænker på. Min konstatering gik på, at det var en kapital, som samfundet ejer, men som medarbejderne administrerer, som en anden aktieindehaver administrerer en aktiekapital, det, man i almindelig forstand kalder en kapital, som har karakter af ØD.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bernhard Baunsgaard* (RV) til arbejdsministeren:

„Hvornår mener ministeren, at en regulering af reglerne angående mindre, selvstændige næringsdrivendes ret til fortsat at være medlem af en arbejdsløshedskasse kan træde i kraft?“

(Spm. nr. 127).

Skriftlig begrundelse.

Ifølge arbejdsdirektoratets cirkulære AK nr. 129/70 (Af nr. 389/70) af 20. november 1970 er „landbrugere, hvis landejendoms grundværdi andrager mindre end 10.000 kr. (ifølge 14. alm. vurdering), og andre selvstændige næringsdrivende, hvis gennemsnitlige nettoindtægt er mindre end 20 kr. pr. dag“, berettigede til at bevare nydende medlemsret i en arbejdsløshedskasse uden indskrænkning.

De pågældende regler er ikke rettet siden 1970, og i betragtning af den udvikling, der har været i såvel grundværdierne, en udvikling, der er udtrykt i 15. alm. vurdering i 1973, som i arbejdslønnen, udtrykt ved udviklingen i timelønsindeksen, haster det med at regulere disse regler.

Ministeren har tidligere givet udtryk for,